

**PREZES
URZĘDU OCHRONY
KONKURENCJI I KONSUMENTÓW
TOMASZ CHRÓSTNY**

DNR-1.720.32.2022.AK

Warszawa, 9 lutego 2023 r.

DECYZJA nr DNR-1/6/2023
informacje prawnie chronione oznaczono [xxx]

Na podstawie:

- 1) art. 24 ust. 14 pkt 2 w związku z art. 13 ustawy z dnia 12 grudnia 2003 r. o ogólnym bezpieczeństwie produktów (Dz. U. z 2021 r. poz. 222), po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego wszczętego z urzędu w sprawie ogólnego bezpieczeństwa nosidełka Baby carrier BUTTERFLY N14, kod EAN: 5902745020327, wprowadzonego na rynek przez przedsiębiorcę Marię Krawczyk, prowadzącą działalność gospodarczą pod firmą WOMAR Maria Krawczyk w Częstochowie, Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów stwierdza, że przedsiębiorca usunął przyczyny zagrożeń stwarzanych przez ten produkt i umarza postępowanie administracyjne;
- 2) art. 33a ust. 2 pkt 2 w związku z art. 10 ust. 1 i art. 13 ustawy z dnia 12 grudnia 2003 r. o ogólnym bezpieczeństwie produktów (Dz. U. z 2021 r. poz. 222) za wprowadzenie na rynek produktu niespełniającego wymagań bezpieczeństwa, tj. nosidełka Baby carrier BUTTERFLY N14, kod EAN: 5902745020327, Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów nakłada na przedsiębiorcę Marię Krawczyk, prowadzącą działalność gospodarczą pod firmą WOMAR Maria Krawczyk w Częstochowie karę pieniężną

w wysokości 5 000 zł (słownie: pięć tysięcy złotych 00/100), płatną do budżetu państwa.

- 3) art. 25a ust. 1 i 6 oraz art. 13 ustawy z dnia 12 grudnia 2003 r. o ogólnym bezpieczeństwie produktów Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów zobowiązuje przedsiębiorcę Marię Krawczyk, prowadzącą działalność gospodarczą pod firmą WOMAR Maria Krawczyk w Częstochowie do uiszczenia na rachunek Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów kwoty 429 zł (słownie: czterysta dwadzieścia dziewięć złotych 00/100), stanowiącej równowartość kosztów badań laboratoryjnych nosidełka Baby carrier BUTTERFLY N14, kod EAN: 5902745020327, przeprowadzonych przez Laboratorium Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów w Lublinie.

Uzasadnienie

Pismem z 21 czerwca 2022 r. Zachodniopomorski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej przekazał Prezesowi Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów (dalej jako: „Prezes UOKiK” bądź „organ nadzoru”) protokół wraz z aktami kontroli nr WK.8361.132.2022.Mk i WK.8361.175.2022.Mk dotyczący nosidełka Baby carrier BUTTERFLY N14, kod EAN: 5902745020327 (dalej także jako: „nosidełko” lub „produkt”), wprowadzonego na rynek przez przedsiębiorcę Marię Krawczyk, prowadzącą działalność gospodarczą pod firmą WOMAR Maria Krawczyk w Częstochowie.

Kwestionowany produkt to nosidełko miękkie, zaprojektowane do przenoszenia dziecka w pozycji pionowej przodem i tyłem do opiekuna. Nosidełko wykonano z pikowanego materiału wypełniającego pokrytego materiałami włókienniczymi. Regulowany system mocowania nosidełka do tułowia opiekuna składa się z dwóch pasów nośnych (wykonanych z materiału włókienniczego) zakładanych na ramiona, na których znajdują się plastikowe regulatory i zapięcia zatrzaskowe. Nosidełko posiada osobne otwory na nogi dziecka. Otwory te można regulować za pomocą części tekstylnych nosidełka z zapięciami rzepowymi oraz paskiem z zapięciem zatrzaskowym. Opakowanie nosidełka wykonane jest z przezroczystej folii. Na etykiecie umieszczonej w opakowaniu produktu znajdują się m.in. informacje: „baby carrier butterfly, przeznaczone dla dzieci powyżej 4 do 24 miesiąca życia i wadze od 5 do 13 kg, dziecko może być noszone w pozycji pionowej, zwrócone zarówno przodem, jak i tyłem do rodzica, Womar Maria Krawczyk, [xxx], kod EAN: 5902745020327, PN-EN 13209-2:2016-

04”. Ponadto produkt posiada piktogramy dotyczące sposobu jego konserwacji, a także wyposażony jest w instrukcję użytkowania.

W trakcie kontroli nr WK.8361.132.2022.Mk i WK.8361.175.2022.Mk inspektorzy reprezentujący Zachodniopomorskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej poddali nosidełko ocenie bezpieczeństwa opierając się na przepisach ustawy z dnia 12 grudnia 2003 r. o ogólnym bezpieczeństwie produktów (Dz. U. z 2021 r. poz. 222; dalej jako: „ustawa o ogólnym bezpieczeństwie produktów”) oraz posiłkując wymaganiami deklarowanej przez przedsiębiorcę na produkcie normy PN-EN 13209-2:2016-04 *Artykuły dla dzieci – Nosidełka dla dzieci - Wymagania bezpieczeństwa i metody badań – Część 2: Nosidełka miękkie* (dalej jako: „norma”).

Następnie inspektorzy Inspekcji Handlowej przekazali próbkę nosidełka do Laboratorium Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów w Lublinie w celu przeprowadzenia badań laboratoryjnych pod kątem spełniania wymagań w zakresie bezpieczeństwa.

W wyniku przeprowadzonych badań laboratoryjnych stwierdzono, że produkt nie spełnia wymagań bezpieczeństwa, z uwagi na niedostateczną wytrzymałość – w trakcie badania oderwał się pasek łączący podparcie główki z prawym pasem naramiennym, a obciążnik do badań wypadł z nosidełka. Powyższe jest niezgodne z pkt. 8.5.2 normy (Trwałość systemu mocowania do tułowia opiekuna), zgodnie z którym podczas badania system mocowania dziecka do tułowia opiekuna oraz pozostałe elementy mocujące i regulujące nosidełka miękkiego, służące do zabezpieczenia dziecka, nie powinny otwierać się, a produkt powinien działać zgodnie z przeznaczeniem (sprawozdanie z badań nr 145/2022 z 20 maja 2022 r.).

Dowód: sprawozdanie z badań laboratoryjnych nr 145/2022 z 20 maja 2022 r. - k. 10-12
akt kontroli Zachodniopomorskiego WIIH.

W związku z powyższym Prezes UOKiK uznał za zasadne wszczęcie w tej sprawie postępowania administracyjnego na podstawie ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów. Zgodnie z art. 61 § 4 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2022 r. poz. 2000, 2185; dalej jako: „Kodeks postępowania administracyjnego”), pismem z 29 lipca 2022 r. Prezes UOKiK powiadomił przedsiębiorcę Marię Krawczyk, prowadzącą działalność gospodarczą pod firmą WOMAR Maria Krawczyk w Częstochowie (dalej jako: „strona postępowania”) o wszczęciu z urzędu postępowania administracyjnego w sprawie ogólnego bezpieczeństwa nosidełka. W tym samym piśmie organ

nadzoru zwrócił się do strony postępowania o przekazanie informacji i dowodów dotyczących obrotu produktem będącym przedmiotem postępowania i określenie jej roli w tym obrocie.

Dowód: pismo Prezesa UOKiK z 29 lipca 2022 r. - k. 4-8 akt postępowania Prezesa UOKiK.

W piśmie z 18 sierpnia 2022 r. pracownik strony postępowania poinformował, że do końca sierpnia 2022 r. w prowadzonej przez stronę postępowania firmie nie ma osoby upoważnionej do reprezentowania i zwrócił się z prośbą o przedłużenie terminu na odpowiedź na pismo Prezesa UOKiK do 15 września 2022 r.

Dowód: pismo z 18 sierpnia 2022 r. - k. 9 akt postępowania Prezesa UOKiK.

Uwzględniając wniosek o wydłużenie terminu, Prezes UOKiK pismem z 29 sierpnia 2022 r. zwrócił się o przekazanie wszystkich wnioskowanych wcześniej informacji i dowodów do 15 września 2022 r.

Dowód: pismo Prezesa UOKiK z 29 sierpnia 2022 r. - k. 10-11 akt postępowania Prezesa UOKiK.

Pismem z 5 września 2022 r. strona postępowania oświadczyła, że jest producentem nosidełka będącego przedmiotem postępowania oraz wskazała, że produkt ten był wprowadzany na rynek w okresie od 1 stycznia 2021 r. do 30 czerwca 2022 r. W tym czasie strona wprowadziła na rynek 170 sztuk tego produktu. Strona postępowania poinformowała ponadto, że nosidełko nie było przez nią sprzedawane detalicznie, a obecnie posiada 3 egzemplarze tego produktu. Ponadto strona postępowania poinformowała o braku skarg i reklamacji na produkt oraz przekazała listę jego dystrybutorów.

Dowód: pismo strony postępowania z 5 września 2022 r. z załącznikami - k. 12-13 akt postępowania Prezesa UOKiK.

Postanowieniem z 12 września 2022 r., wydanym na podstawie art. 22 ust 1 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, Prezes UOKiK wezwał stronę postępowania do usunięcia zagrożeń stwarzanych przez kwestionowane nosidełko. Jednocześnie wyznaczył stronie postępowania termin 30 dni od dnia otrzymania postanowienia, na podjęcie stosownych

działań i przedstawienie dowodów, wskazując przy tym, jakiego rodzaju działania strona powinna podjąć i jakie dowody przedstawić na ich potwierdzenie. Przedmiotowe postanowienie zostało doręczone stronie postępowania 20 września 2022 r.

Dowód: postanowienie Prezesa UOKiK z 12 września 2022 r. - k. 14-16 akt postępowania Prezesa UOKiK.

Pismem z 19 października 2022 r. strona postępowania oświadczyła, że z przyczyn ekonomicznych 30 czerwca 2022 r. zakończyła produkcję nosidełka będącego przedmiotem postępowania. W związku z wszczęciem niniejszego postępowania strona poinformowała także, że zawiadomiła wszystkich dystrybutorów o potrzebie zwrotu posiadanych przez nich egzemplarzy produktu, a produkty wycofane z rynku zostały zniszczone. Strona postępowania zadeklarowała, że w związku z faktem, iż zakwestionowany produkt przeznaczony jest dla dzieci, przywiązuje najwyższą wagę do jego bezpieczeństwa i jakości wykonania wskazując, że produkowane przez nią nosidełka są sprawdzane przez dział kontroli jakości przed każdą sprzedażą. W związku z negatywnymi wynikami badań laboratoryjnych nosidełka, strona postępowania postanowiła przekazać egzemplarz do Centrum Badań i Certyfikacji MECH – TEST w Warszawie–Wesołej celem sprawdzenia jego bezpieczeństwa w drodze badań laboratoryjnych, których wynik był pozytywny. W opinii strony postępowania ta okoliczność potwierdza, że nosidełko będące przedmiotem postępowania spełnia wymagania bezpieczeństwa przewidziane w normie PN-EN 13209-2:2016-04. Strona postępowania podniosła ponadto, że na etykiecie przedmiotowego nosidełka wskazano, iż jest ono przeznaczone dla dzieci powyżej 4 do 24 miesiąca życia i wadze od 5 do 13 kg, a nie do 15 kg, tak jak wskazuje norma.

Dowód: pismo strony postępowania z 19 października 2022 r. z załącznikami - k. 17-71 akt postępowania Prezesa UOKiK.

W związku z przekazaniem przez stronę postępowania stanowiskiem, Prezes UOKiK pismem z 14 listopada 2022 r. zwrócił się do strony postępowania o wskazanie, czy kwestionuje ocenę bezpieczeństwa produktu zaprezentowaną przez organ nadzoru w piśmie informującym ją o wszczęciu niniejszego postępowania. Prezes UOKiK poinformował również stronę, że na potrzeby toczącego się postępowania decydujące znaczenie mają badania próbek produktów

pobieranych przez inspektorów Inspekcji Handlowej na podstawie art. 18 ust. 1a ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów.

Dowód: pismo Prezesa UOKiK z 14 listopada 2022 r. - k. 72-73 akt postępowania Prezesa UOKiK.

Następnie, w związku z brakiem odpowiedzi od strony postępowania, pismem z 5 grudnia 2022 r. Prezes UOKiK poinformował ją, że nieprzekazanie przez nią stanowiska w wyznaczonym terminie skutkować będzie wydaniem rozstrzygnięcia w sprawie na podstawie materiału dowodowego dotychczas zgromadzonego w aktach postępowania. W tym samym piśmie Prezes UOKiK poinformował stronę postępowania o uprawnieniach przysługujących jej na mocy art. 10 Kodeksu postępowania administracyjnego.

Dowód: pismo Prezesa UOKiK z 5 grudnia 2022 r. - k. 75-76 akt postępowania Prezesa UOKiK.

6 grudnia 2022 r. do UOKiK wpłynęło pismo, w którym osoba nieuprawniona do reprezentowania strony postępowania zwróciła się z prośbą o wydłużenie terminu na przekazanie odpowiedzi, w związku z chorobą i nieobecnością strony postępowania.

Dowód: pismo z 29 listopada 2022 r. - k. 81 akt postępowania Prezesa UOKiK.

29 grudnia 2022 r. do UOKiK wpłynęła odpowiedź Poczty Polskiej S.A. informująca, że osoba, która odebrała pismo Prezesa UOKiK z 14 listopada 2022 r. adresowane do strony postępowania, była osobą upoważnioną do odbioru przesyłek pocztowych w imieniu strony postępowania.

Dowód: pismo z 29 listopada 2022 r. - k. 81 akt postępowania Prezesa UOKiK.

30 grudnia 2022 r. do UOKiK wpłynęło pismo strony postępowania z 27 grudnia 2022 r. W piśmie tym strona postępowania przekazała swoje stanowisko w sprawie wskazując, że w ustawie o ogólnym bezpieczeństwie produktu brak jest stwierdzenia, iż produkt bezpieczny to taki, który jest zgodny z normą. Strona wskazała również, że badania na zgodność z wymaganiami normy technicznej są badaniami bardzo restrykcyjnymi i jej zdaniem fakt, iż w badaniach stanowiących podstawę do wszczęcia niniejszego postępowania nosidełko nie

posiadało wystarczającej wytrzymałości nie oznacza, że jest ono produktem niebezpiecznym przy zwykłym użytkowaniu tego produktu przez konsumentów. Strona postępowania poddała w wątpliwość wynik badań laboratoryjnych wykonywanych z użyciem walca, stwierdzając że inaczej zachowuje się dziecko, którego nogi umieszczone są dodatkowo w otworach nosidełka przeznaczonych na nogi, co nie jest możliwe przy użyciu walca do tego typu badań. Strona postępowania wskazała przy tym, że wykonała we własnym zakresie badania z użyciem lalek, które posiadają wygląd i wymiary dziecka, a wynik tych badań potwierdza prezentowane przez nią stanowisko. Niezależnie od powyższego, strona wskazała, że przeprowadzone na jej zlecenie badania laboratoryjne produktu (których wyniki przekazała Prezesowi UOKiK we wcześniejszej korespondencji) wykazały, iż produkt spełnia wymagania w zakresie wytrzymałości określone w normie. Strona postępowania oświadczyła, że pomimo zakończenia produkcji nosidełka z końcem czerwca 2022 r., po przeanalizowaniu procesu produkcyjnego doszła do wniosku, iż mogło dojść do nieprawidłowości w produkcji jednej partii nosidełek (liczącej 4 sztuki). Mając na uwadze zalecenia Prezesa UOKiK oraz kierując się bezpieczeństwem konsumentów, strona wskazała, że zdecydowała się podjąć wskazane przez organ nadzoru środki naprawcze wobec kwestionowanego produktu (wycofanie z rynku, zniszczenie oraz umieszczenie ostrzeżenia dla konsumentów na stronie internetowej www.womar.com.pl). Mając powyższe na uwadze, strona postępowania stwierdziła, że podjęła działania mające na celu wyeliminowanie ewentualnych zagrożeń, których domagał się Prezes UOKiK. Strona postępowania, powołując się przy tym na brak skarg i reklamacji związanych z produktem, zwróciła się o umorzenie niniejszego postępowania na podstawie art. 24 ust. 14 pkt 1 lub 2 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, wskazując jednocześnie, że naruszenie prawa miało charakter jednostkowy i krótkotrwały, a liczba sztuk produktu wprowadzonych na rynek była nieznaczną.

Prezes UOKiK ustalił i stwierdził:

Przedsiębiorca Maria Krawczyk, prowadząca działalność gospodarczą pod firmą WOMAR Maria Krawczyk w Częstochowie wprowadziła nosidełko będące przedmiotem niniejszego postępowania na rynek i jest jego producentem, w rozumieniu art. 3 pkt 2 lit. a ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów. Zgodnie z tym przepisem, za producenta uznaje się przedsiębiorcę prowadzącego działalność polegającą na wytwarzaniu produktu albo każdą inną osobę, która występuje jako wytwórca, umieszczając na produkcie bądź do niego dołączając swoje nazwisko, nazwę, znak towarowy bądź inne odróżniające oznaczenie. W toku

niniejszego postępowania ww. przedsiębiorca oświadczył, że jest producentem zakwestionowanego nosidełka. Ponadto na produkcie umieszczone są dane ww. przedsiębiorcy (Womar Maria Krawczyk, [xxx]), a kod kreskowy umieszczony na produkcie – kod EAN: 5902745020327 – zweryfikowany przez Prezesa UOKiK za pomocą wyszukiwarki GEPiR, wskazuje na ww. przedsiębiorcę jako na podmiot odpowiedzialny za produkt. W związku z powyższym uznać należy, że spełnione zostały przesłanki do uznania strony postępowania za producenta, w rozumieniu art. 3 pkt 2 lit. a ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów.

Dowód: protokół i akta kontroli Zachodniopomorskiego WIIH znak: WK.8361.132.2022.Mk i WK.8361.175.2022.Mk.

Zgodnie z art. 10 ust. 1 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, producent jest zobowiązany wprowadzać na rynek wyłącznie produkty bezpieczne. Zgodnie z art. 4 ust. 1 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, produktem bezpiecznym jest produkt, który w zwykłych lub innych, dających się w sposób uzasadniony przewidzieć warunkach jego używania, z uwzględnieniem czasu korzystania z produktu, a także w zależności od rodzaju produktu, sposobu uruchomienia oraz wymogów instalacji i konserwacji, nie stwarza żadnego zagrożenia dla konsumentów lub stwarza znikome zagrożenie, dające się pogodzić z jego zwykłym użytkowaniem i uwzględniające wysoki poziom wymagań dotyczących ochrony zdrowia i życia ludzkiego. Oceniając bezpieczeństwo produktu, zgodnie z art. 4 ust. 2 pkt 3 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, uwzględnia się również wygląd produktu, jego oznakowanie, ostrzeżenia i instrukcje dotyczące jego użytkowania oraz wszelkie inne udostępniane konsumentowi wskazówki lub informacje dotyczące produktu. Zgodnie z art. 5 ust. 1 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, produkt, który nie spełnia wymagań określonych w art. 4 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, nie jest produktem bezpiecznym.

Zgodnie z art. 6 ust. 2 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów domniemywa się, że produkt spełniający wymagania wynikające z norm krajowych państw członkowskich Unii Europejskiej, będących transpozycją norm europejskich uznanych przez Komisję Europejską za zgodne z przepisami dotyczącymi ogólnego bezpieczeństwa produktów, do których odniesienia Komisja Europejska opublikowała w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej, jest produktem bezpiecznym w zakresie wymagań objętych tymi normami. Jako że norma PN-EN 13209-2:2016-04 *Artykuły dla dzieci. Nosidelka dla dzieci. Wymagania bezpieczeństwa i metody badań. Część 2: Nosidelka miękkie* jest wyżej opisanym rodzajem normy, Prezes

UOKiK dokonał oceny bezpieczeństwa nosidełka z uwzględnieniem określonych w niej wymagań. Podkreślenia wymaga również fakt, że deklaracja zgodności produktu z wymaganiami ww. normy znajduje się na jego opakowaniu, bowiem nosidełko zostało oznaczone numerem normy technicznej PN-EN 13209-2:2016-04.

Zgodnie z art. 20 ust. 1 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów organ nadzoru wszczyna z urzędu postępowanie w sprawie ogólnego bezpieczeństwa produktu, w przypadku gdy z ustaleń kontroli wynika znaczne prawdopodobieństwo, że produkt nie spełnia ogólnych wymagań dotyczących bezpieczeństwa.

Podstawę do wszczęcia postępowania administracyjnego w sprawie ogólnego bezpieczeństwa nosidełka stanowiły ustalenia inspektorów Inspekcji Handlowej poczynione w związku z wynikami badań przeprowadzonych przez Laboratorium Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów w Lublinie, w wyniku których stwierdzono, że produkt nie spełnia wymagań wskazanych w punkcie 8.5.2 normy (Trwałość systemu mocowania do tułowia opiekuna). Zgodnie z ww. punktem, podczas badania system mocowania dziecka do tułowia opiekuna oraz pozostałe elementy mocujące i regulujące nosidełka miękkiego służące do zabezpieczenia dziecka nie powinny otwierać się, a produkt powinien działać zgodnie z przeznaczeniem (sprawozdanie z badań nr 145/2022 z 20 maja 2022 r.). Tymczasem w trakcie badań laboratoryjnych nosidełka został oderwany pasek łączący podparcie główki z prawym pasem naramiennym i obciążnik do badań wypadł z nosidełka.

Stwierdzona nieprawidłowość konstrukcyjna nosidełka może stanowić przyczynę nieszczęśliwych wypadków, skutkujących urazami dziecka użytkującego produkt, do których dojść może na skutek zawiśnięcia dziecka w nosidełku lub wypadnięcia dziecka z nosidełka.

Dowód: Sprawozdanie z badań laboratoryjnych nr 145/2022 z dnia 20 maja 2022 r. - k. 10-12 akt kontroli Zachodniopomorskiego WIIH.

Mając na uwadze powyższe ustalenia Prezes UOKiK podzielił opinię inspektorów reprezentujących Zachodniopomorskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej i uznał, że kwestionowany produkt nie spełnia wymagań określonych w art. 4 ust. 1 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów oraz może stwarzać zagrożenie dla zdrowia lub życia konsumentów (małych dzieci).

Przedsiębiorca będący stroną niniejszego postępowania zakwestionował fakt, że wyniki badań laboratoryjnych produktu przeprowadzone przez Laboratorium UOKiK w Lublinie przesądzają o niebezpieczeństwie nosidełka, tj. jego niewystarczającej wytrzymałości

i związanym z nią ryzykiem wypadnięcia dziecka z produktu. Strona postępowania wskazała bowiem, że sam fakt niespełniania wymagań normy nie przesądza o niebezpieczeństwie produktu oraz przekazała pozytywne wyniki badań laboratoryjnych nosidełka, przeprowadzonych na jej zlecenie przez Centrum Badań i Certyfikacji MECH – TEST w Warszawie–Wesołej. Strona postępowania wskazała ponadto, że wypadnięcie walca będącego narzędziem badawczym podczas badań na zgodność z wymaganiami bezpieczeństwa określonymi w normie nie jest równoznaczne z możliwością wypadnięcia z nosidełka dziecka, które posiada inną budowę a jego nogi znajdują się w otworach nosidełka do tego przeznaczonych. Strona postępowania podniosła przy tym, że na etykiecie dołączonej do nosidełka wskazano, iż jest ono przeznaczone dla dzieci o wadze od 5 do 13 kg, a nie do 15 kg, jak stanowi norma.

Organ prowadzący postępowanie nie uznał jednak argumentów podniesionych przez stronę postępowania za uzasadnione. W pierwszym rzędzie wskazać należy, że ustawa o ogólnym bezpieczeństwie produktów, na podstawie której toczy się niniejsze postępowanie oraz na podstawie wymagań której oceniane jest bezpieczeństwo kwestionowanego nosidełka, nie tylko pozwala, ale wręcz nakazuje dokonywać oceny bezpieczeństwa konkretnego produktu, z uwzględnieniem spełniania przez niego wymagań norm technicznych, tak samo, jak np. obowiązujących w danym sektorze zasad dobrej praktyki, odnoszących się do bezpieczeństwa produktów, aktualnego stanu wiedzy i techniki czy uzasadnionych oczekiwań konsumentów co do bezpieczeństwa produktu (art. 6 ustawy). Mając powyższe na uwadze, Prezes UOKiK uznał, że w związku z umieszczeniem przez stronę postępowania deklaracji zgodności produktu z normą techniczną (w oznakowaniu nosidełka) – konsumenci nabywający ten produkt mają prawo oczekiwać, iż nosidełko będzie zgodne z określonymi w niej wymaganiami bezpieczeństwa przewidzianymi dla produktów przeznaczonych dla małych dzieci. Powyższe wydaje się również zasadne z punktu widzenia obowiązujących zasad dobrej praktyki, odnoszących się do bezpieczeństwa produktów, zwłaszcza tych użytkowanych przez małe dzieci, tj. kategorię konsumentów podlegających szczególnej ochronie zgodnie z przepisami ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów (należy nadmienić, że nosidełko przeznaczone jest dla najmłodszych dzieci w wieku do dwóch lat). Natomiast, w zakresie podnoszonych przez stronę postępowania argumentów odnoszących się do okoliczności związanych z inną budową dziecka (którego nogi umieszczane są w otworach nosidełka do tego przeznaczonych) niż używanego do badań laboratoryjnych walca, którego budowa powoduje, że jego wypadnięcie z nosidełka jest teoretycznie łatwiejsze, Prezes UOKiK częściowo podzielił stanowisko strony, co znalazło wyraz w sporządzeniu nowego szacowania ryzyka

związanego z używaniem produktu i skutkowało zmianą całkowitego poziomu ryzyka związanego z produktem z poważnego na wysoki.

Dokonując oceny bezpieczeństwa produktu Prezes UOKiK nie oparł się natomiast na pozytywnych wynikach badań laboratoryjnych egzemplarza nosidełka przekazanego przez stronę postępowania w toku niniejszego postępowania. Należy bowiem zauważyć, że w toku kontroli Inspekcji Handlowej pobierane są próbki produktów z egzemplarzy dostępnych na rynku. I tak, stosownie do przepisów ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, w toku kontroli wojewódzki inspektor Inspekcji Handlowej pobiera nieodpłatnie trzy próbki produktu, z których jedną przeznacza się do badań, druga stanowi próbkę kontrolną, a trzecia rozjemczą. Próbką rozjemczą może być poddana badaniom na wniosek organu nadzoru lub strony (art. 18 ust. 1a i 1c ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów). O fakcie, że w toku niniejszego postępowania organ nadzoru będzie opierał się na badaniach próbek produktu, Prezes UOKiK informował stronę postępowania w piśmie z 14 listopada 2022 r. Strona postępowania nie odniosła się do powyższej informacji; nie wniosła również o przeprowadzenie badań laboratoryjnych próbki rozjemczej nosidełka zabezpieczonej w toku kontroli Inspekcji Handlowej. Jednocześnie – mając na uwadze oświadczenie strony postępowania złożone w toku niniejszego postępowania, stosownie do którego zakończyła produkcję kwestionowanego modelu nosidełka z końcem czerwca 2022 r. – Prezes UOKiK nie uznał za celowe przeprowadzenie kolejnych badań laboratoryjnych próbki produktu z własnej inicjatywy. Powyższe było również podyktowane okolicznością, że w toku niniejszego postępowania przedsiębiorca będący jego stroną przyznał, iż po przeanalizowaniu cyklu produkcyjnego nosidełka doszedł do wniosku, że pewna partia produkcyjna nosidełek mogła nie spełniać wszystkich wymagań. W związku z powyższym, strona postępowania podjęła działania naprawcze w stosunku do wszystkich nosidełek wprowadzonych przez nią na rynek, do podjęcia których wzywał Prezes UOKiK w ramach niniejszego postępowania.

W świetle art. 24 ust. 14 pkt 2 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, Prezes UOKiK wydaje decyzję o umorzeniu postępowania, jeśli producent lub dystrybutor usunął przyczyny zagrożeń.

Ze zgromadzonego materiału dowodowego wynika, że strona postępowania od 1 stycznia 2021 r. do 30 czerwca 2022 r. wprowadziła na rynek 170 sztuk nosidełek, dostarczając je 15 dystrybutorom.

W ramach działań mających na celu wyeliminowanie zagrożeń stwarzanych przez produkt, strona postępowania skontaktowała się ze wszystkimi dystrybutorami produktu, uzyskując zwrot 10 egzemplarzy produktu od 4 przedsiębiorców oraz oświadczenia

pozostałych 11 dystrybutorów o nieposiadaniu produktu na stanie magazynowym. Ponadto strona postępowania zniszczyła 13 sztuk nosidełek (10 sztuk wycofanych z rynku oraz 3 sztuki znajdujące się dodatkowo na jej stanie magazynowym), a także zamieściła ostrzeżenie dla konsumentów na swojej stronie internetowej www.womar.com.pl. Powyższe okoliczności ustalono na podstawie dokumentów przekazanych przez stronę w toku niniejszego postępowania.

Mając na względzie zebrany materiał dowodowy organ nadzoru uznał, że strona postępowania usunęła przyczyny zagrożeń stwarzanych przez kwestionowane nosidełko, co stanowi przesłankę do umorzenia niniejszego postępowania na podstawie art. 24 ust. 14 pkt 2 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów.

Jednocześnie, z uwagi na fakt, że Prezes UOKiK uznał, iż nosidełko będące przedmiotem postępowania nie spełnia ogólnych wymagań bezpieczeństwa określonych w art. 4 ust. 1 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, wprowadzający je na rynek przedsiębiorca Maria Krawczyk, prowadząca działalność gospodarczą pod firmą WOMAR Maria Krawczyk w Częstochowie naruszyła obowiązek określony w art. 10 ust. 1 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, co wyczerpuje przesłanki określone w art. 33a ust. 2 pkt 2 powyższej ustawy. Zgodnie z art. 33a ust. 2 pkt 2 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów za wprowadzenie na rynek produktu niespełniającego wymagań bezpieczeństwa Prezes UOKiK może nałożyć na producenta karę pieniężną w wysokości do 100 000 zł.

Kary pieniężne nakładane przez Prezesa UOKiK na producentów na podstawie art. 33a ust. 2 pkt 2 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów mają charakter fakultatywny. Nakładanie ich – względnie samo zagrożenie nimi – stanowi istotny instrument, który ma na celu przyczynienie się do przestrzegania przepisów ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów przez podmioty. Kara pieniężna nakładana przez organ nadzoru ma charakter represyjno–wychowawczy i jest nakładana oraz wykonywana w celu zachowania, a także przestrzegania obowiązującego porządku prawnego. Ma ona na celu prewencję, tj. zapobieganie w przyszłości tego rodzaju naruszeniom ustawy, jak również represję, czyli ma stanowić odczuwalną dolegliwość za jej naruszenie.

Ustawa o ogólnym bezpieczeństwie produktów nie zawiera zamkniętego katalogu przesłanek, od których uzależniona jest wysokość kar nakładanych na przedsiębiorców. Art. 33a ust. 4 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie stanowi, że wysokość kary ustala się uwzględniając w szczególności stopień oraz okoliczności naruszenia obowiązków. Możliwość zastosowania dolegliwości finansowej nie jest uzależniona od wyeliminowania przez

producenta zagrożenia stwarzanego przez produkt, od podjęcia współpracy ani od braku wiedzy o tym, że wprowadzany na rynek produkt nie jest bezpieczny.

Biorąc pod uwagę powyższe, przy ustalaniu wysokości kary organ nadzoru uwzględnił w szczególności stopień oraz okoliczności naruszenia obowiązków przez stronę postępowania, jak również liczbę produktów wprowadzonych na rynek oraz fakt, że kwestionowany produkt przeznaczony jest dla małych dzieci, tj. kategorii konsumentów podlegającej szczególnej ochronie na podstawie przepisów ustaw o ogólnym bezpieczeństwie produktów. Działalność strony postępowania ma charakter profesjonalny (zawodowy), co oznacza, że konsumenci mają prawo oczekiwać, iż produkty wprowadzane na rynek przez tego przedsiębiorcę będą spełniały wymagania bezpieczeństwa. Nie ulega wątpliwości, że od osoby prowadzącej działalność gospodarczą w określonej dziedzinie należy oczekiwać znajomości przepisów prawnych, regulujących tę działalność, w stopniu wystarczającym do jej poprawnego prowadzenia (*vide* wyrok NSA OZ w Gdańsku z 29 listopada 2000 r., I SA/Gd 1185/98: *Każda osoba przystępująca bowiem do prowadzenia działalności gospodarczej winna być zorientowana w przepisach prawnych regulujących tę działalność*).

W niniejszym postępowaniu za okoliczność obciążającą Prezes UOKiK uznał fakt, że strona postępowania wprowadziła na rynek produkt niespełniający wymagań bezpieczeństwa przeznaczony dla szczególnie chronionej kategorii konsumentów, jakimi są małe dzieci, deklarując przy tym zgodność produktu z wymaganiami bezpieczeństwa określonymi w normie technicznej. Ponadto za okoliczność obciążającą Prezes UOKiK uznał fakt, że wymagania deklarowanej przez producenta normy funkcjonują od długiego czasu, tj. od 2016 r. Okolicznością obciążającą przedsiębiorcę jest również fakt, że była ona już wcześniej wielokrotnie stroną postępowań w sprawie ogólnego bezpieczeństwa produktów zakończonych decyzjami Prezesa UOKiK (nr: DNR-1/55/2018 umarzającej postępowanie w sprawie ogólnego bezpieczeństwa nosidełka dla dzieci „Zaffiro” CARE na podstawie art. 24 ust. 14 pkt 2 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, z odstąpieniem od nałożenia administracyjnej kary pieniężnej na podstawie art. 189f §1 pkt 1 Kodeksu postępowania administracyjnego; DNR-1/73/2018 umarzającej postępowanie w sprawie ogólnego bezpieczeństwa nosidła baby carrier rainbow N15 na podstawie art. 24 ust. 14 pkt 2 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów z odstąpieniem od nałożenia administracyjnej kary pieniężnej na podstawie art. 189f §3 Kodeksu postępowania administracyjnego; DNR-1/87/2018 umarzającej postępowanie w sprawie ogólnego bezpieczeństwa nosidła BABY CARRIER KANGARO N6 na podstawie art. 24 ust. 14 pkt 2 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów oraz nakładającej na stronę karę 2 500 zł za wprowadzenie na rynek tego produktu i obciążającej kosztami badań

laboratoryjnych produktu; DNR-1/18/2019 umarzającej postępowanie w sprawie ogólnego bezpieczeństwa nosidełka Zafiro N14+ na podstawie art. 24 ust. 14 pkt 2 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów z odstępniem od nałożenia administracyjnej kary pieniężnej na podstawie art. 189f §1 pkt 1 Kodeksu postępowania administracyjnego i nakładającej koszty badań laboratoryjnych produktu), a przedmiotem wszystkich toczących się wobec niej postępowań były nosidełka dziecięce. Zasadnym zatem jest stwierdzenie, że strona postępowania, pomimo niewątpliwej świadomości wymagań w zakresie ogólnego bezpieczeństwa produktów wprowadzanych na rynek, nie zastosowała się do nich.

W związku z powyższym Prezes UOKiK uznał te okoliczności za obciążające przedsiębiorcę w ramach dokonywania miarkowania wysokości administracyjnej kary pieniężnej.

Na korzyść strony postępowania Prezes UOKiK potraktował okoliczność jej współpracy z organem nadzoru i niezwłocznego podjęcia przez nią działań naprawczych w celu eliminacji zagrożeń stwarzanych przez produkt, będący przedmiotem postępowania – w terminie wyznaczonym w postanowieniu Prezesa UOKiK z 12 września 2022 r. Na korzyść strony postępowania organ nadzoru poczytał również fakt podjęcia z własnej inicjatywy przez stronę dodatkowych działań naprawczych, tj. zamieszczenia ostrzeżenia dla konsumentów na stronie internetowej przedsiębiorcy. Organ prowadzący postępowanie przy miarkowaniu wysokości kary pieniężnej uwzględnił również na korzyść strony brak skarg i reklamacji na produkt będący przedmiotem postępowania oraz fakt wprowadzenia na rynek tylko 170 sztuk nosidełek niespełniających wymagań bezpieczeństwa.

W postępowaniach prowadzonych na podstawie ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów kryterium pomocniczym przy określeniu wysokości kary pieniężnej jest wysokość korzyści majątkowej osiągniętej przez stronę postępowania ze sprzedaży produktów, będących jego przedmiotem. Korzyść osiągniętą ze sprzedaży stanowi iloczyn sprzedanych produktów, które nie spełniają ogólnych wymagań bezpieczeństwa i średniej ceny sprzedaży uzyskanej przez stronę postępowania. Przy ustalaniu ceny sprzedaży jednej sztuki produktu Prezes UOKiK oparł się na danych, przekazanych w oświadczeniu strony postępowania o stosowanej cenie sprzedaży (netto) nosidełka, przekazanym przez stronę postępowania w ramach niniejszego postępowania, z którego wynikało, że strona postępowania stosowała różne ceny sprzedaży produktu. W związku z tym, Prezes UOKiK przyjął jako średnią cenę sprzedaży jednej sztuki nosidełka średnią arytmetyczną najwyższej (78,32 zł) oraz najniższej (60,89 zł) ceny sprzedaży produktu netto, tj. 69,60 zł. W związku z tym korzyść majątkowa ze sprzedaży 160 sztuk nosidełek wyniosła 11 136 zł. Przy określaniu korzyści majątkowej Prezes UOKiK

uwzględnił fakt, że strona postępowania przekazała dowody potwierdzające wycofanie z rynku 10 sztuk nosidełek, które następnie zostały zniszczone wraz z egzemplarzami produktu, które nie zostały wprowadzone na rynek (dowód: faktury korygujące oraz protokół zniszczenia produktów).

Wymierzając powyższą karę, Prezes UOKiK uwzględnił wagę naruszenia przez stronę postępowania przepisów o ogólnym bezpieczeństwie produktów. Należy zauważyć, że niespełniające wymagań bezpieczeństwa nosidełko wprowadzone na rynek przez stronę postępowania stwarza ryzyko wypadnięcia dziecka przenoszonego w produkcie, w związku z jego niewystarczającą wytrzymałością. Powyższe stanowi zagrożenie dla zdrowia, a nawet życia konsumentów – w tym wypadku małych dzieci. Ponadto należy zauważyć, że nałożona na stronę postępowania kara pieniężna stanowi 5 % maksymalnego wymiaru kary, wynoszącego – zgodnie z ustawą o ogólnym bezpieczeństwie produktów – do 100 000 zł. Prezes UOKiK uznał, że kara określona w sentencji decyzji jest adekwatna do stwierdzonych naruszeń, spełni swój skutek prewencyjny i skłoni przedsiębiorcę do nienaruszania przepisów z zakresu ogólnego bezpieczeństwa produktów.

Ustawa o ogólnym bezpieczeństwie produktów nie zawiera regulacji określających możliwość odstąpienia od wymierzenia kary i poprzestania na pouczeniu. Natomiast stosownie do przepisu art. 26 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów w zakresie nieuregulowanym ustawą do postępowania w sprawie ogólnego bezpieczeństwa produktu, stosuje się przepisy Kodeksu postępowania administracyjnego. W związku z tym, w przypadku niniejszego postępowania zastosowanie ma art. 189f Kodeksu postępowania administracyjnego, zgodnie z którym organ administracji publicznej, w drodze decyzji, odstępuje od nałożenia administracyjnej kary pieniężnej i poprzestaje na pouczeniu, jeżeli waga naruszenia prawa jest znikoma, a strona zaprzestała naruszania prawa lub za to samo zachowanie prawomocną decyzją na stronę została uprzednio nałożona administracyjna kara pieniężna przez inny uprawniony organ administracji publicznej i uprzednia kara spełnia cele, dla których miałyby być nałożona administracyjna kara pieniężna.

Powołując się na prezentowane w doktrynie stanowisko („Nowe instytucje” [xxx] 2017, wyd. 1, Legalis), przez wagę naruszenia prawa należy rozumieć istotność, skalę skutków społeczno-gospodarczych, które zostały przez nie wywołane, oraz znaczenie naruszonego obowiązku administracyjnoprawnego z punktu widzenia systemu prawa; działalności, na której regulację prawną się on składa; oraz dóbr, których ochronie służy. O tym więc, że waga naruszenia prawa jest znikoma będzie można powiedzieć wówczas, gdy wywołane przez nie skutki są niewielkie, czyli dotknęły małej liczby podmiotów i nie zaburzyły przebiegu

procesów społeczno-gospodarczych, a jednocześnie – nie wiązało się ono z unicestwieniem lub znaczną ingerencją w dobro chronione daną sankcją i nie miało istotnego wpływu na całościową ocenę zgodności z prawem działalności, której częścią regulacji jest złamany obowiązek administracyjnoprawny. Innymi słowy, znikome naruszenie prawa to naruszenie nieistotne, takie które nie wywołało negatywnych następstw dla wartości podlegających ochronie. Rozstrzygając, czy naruszenie obowiązku ciążącego na stronie można na podstawie okoliczności faktycznych sprawy uznać za czyn stanowiący naruszenie prawa w stopniu znikomym, należy odwołać się do sposobu weryfikacji tego stopnia, wypracowanego w prawie karnym (m.in. wyrok SOKiK z 17 października 2018 r., sygn. XVII AmE 230/18). Wyznacznikiem dla dokonania oceny znikomego naruszenia prawa będą okoliczności wynikające z art. 115 § 2 Kodeksu karnego, uwzględniające: rodzaj i charakter naruszonego dobra, rozmiary wyrządzonej lub grożącej szkody, sposób i okoliczności popełnienia czynu, wagę naruszonych przez sprawcę obowiązków, jak również postać zamiaru, motywację sprawcy, rodzaj naruszonych reguł ostrożności i stopień ich naruszenia.

Dokonując oceny naruszenia prawa jakiego dopuściła się strona postępowania, należy podkreślić, że dobrem chronionym przez ustawę o ogólnym bezpieczeństwie produktów jest zdrowie i życie konsumentów. Wprowadzone na rynek przez stronę postępowania nosidełka nie są produktami bezpiecznymi i stanowią zagrożenie dla zdrowia konsumentów (w okolicznościach niniejszej sprawy – małych dzieci). Podkreślić także trzeba, że pomimo współpracy strony postępowania z organem prowadzącym postępowanie i pojętych przez nią działań naprawczych w stosunku do kwestionowanego nosidełka, w posiadaniu konsumentów nadal znajduje się zdecydowana większość wprowadzanych na rynek produktów (strona postępowania wycofała zaledwie 10 sztuk produktów z 170 sztuk wprowadzonych na rynek), a więc konsumenci w dalszym ciągu są narażeni na zagrożenia stwarzane przez te produkty.

Z uwagi na powyższe, Prezes UOKiK uznał, że zasięg naruszenia prawa był znaczny, a konsumenci zostali narażeni na zagrożenie zdrowia, a nawet życia stwarzane przez produkt (związane z możliwością wypadnięcia dziecka z nosidełka lub doznania urazów na skutek niekontrolowanego wychylenia). Reasumując, na skutek wprowadzenia na rynek kwestionowanych produktów, dobro chronione jakim jest zdrowie i życie konsumentów, zostało w znaczący sposób naruszone.

W niniejszej sprawie strona postępowania zaprzestała naruszenia prawa poprzez podjęcie działań na rzecz eliminacji zagrożeń stwarzanych przez nosidełko, polegające wycofaniu produktów z rynku (tj. odebraniu ich od dystrybutorów), ich zniszczeniu wraz z egzemplarzami produktów, które nie zostały jeszcze wprowadzone na rynek oraz

zamieszczeniu ostrzeżenia dla konsumentów; jednakże drugi warunek – przesłanka znikomej wagi naruszenia prawa – nie znajduje w tej sprawie zastosowania.

Skoro warunki z przesłanki wskazanej w art. 189f §1 pkt 1 Kodeksu postępowania administracyjnego muszą być spełnione łącznie, a warunek znikomości, jak zostało to wykazane powyżej, nie zachodzi, zatem odstąpienie na podstawie tej przesłanki od nakładania kary i poprzestanie na pouczeniu jest niemożliwe.

Również odstąpienie od nałożenia kary na podstawie drugiej z przesłanek wymienionych ww. przepisie nie jest możliwe, ponieważ Prezes UOKiK nie dysponuje wiedzą na temat uprzedniego nałożenia na stronę postępowania prawomocną decyzją administracyjnej kary pieniężnej za to samo zachowanie przez inny uprawniony organ administracji publicznej, strona postępowania również nie informowała organu o takiej okoliczności.

Ostatnia z przesłanek odstąpienia od kary i poprzestania na pouczeniu została sformułowana w art. 189f § 3 Kodeksu postępowania administracyjnego, w związku z § 2 tego przepisu i wiąże się z wydaniem postanowienia. Do czasu wydania niniejszej decyzji Prezes UOKiK nie wydał postanowienia, o którym mowa w art. 189f § 2 Kodeksu postępowania administracyjnego, a zatem na podstawie tej przesłanki nie mogło dojść do odstąpienia od nałożenia administracyjnej kary pieniężnej i poprzestania na pouczeniu.

W świetle zgromadzonego materiału dowodowego organ nadzoru uznał za celowe wymierzenie kary pieniężnej, która w okolicznościach niniejszej sprawy spełni swój skutek prewencyjno-represyjny i skłoni przedsiębiorcę do nienaruszania w przyszłości przepisów z zakresu ogólnego bezpieczeństwa produktów.

Zgodnie z art. 33a ust. 5 i ust. 7 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, karę pieniężną należy uiszczyć w terminie 14 dni od dnia uprawomocnienia się decyzji Prezesa UOKiK na konto Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów: **NBP O/O Warszawa 51 1010 1010 0078 7822 3100 0000**.

Ponadto, na podstawie art. 25a ust. 1 i ust. 6 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, Prezes UOKiK nałożył na przedsiębiorcę Marię Krawczyk, prowadzącą działalność gospodarczą pod firmą WOMAR Maria Krawczyk w Częstochowie obowiązek uiszczenia na rachunek Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów kwoty 429 zł (słownie: czterysta dwadzieścia dziewięć złotych 00/100), stanowiącej równowartość kosztów badań laboratoryjnych przeprowadzonych przez Laboratorium Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów w Lublinie.

Koszt badań laboratoryjnych produktu został ustalony na podstawie kosztorysu badań laboratoryjnych nr 48/2022 z 20 maja 2022 r., sporządzonego przez Laboratorium Urzędu

Ochrony Konkurencji i Konsumentów w Lublinie.

Zgodnie z art. 25a ust. 2 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, w związku z art. 2 § 2 i art. 47 § 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa (Dz. U. z 2022 r. poz. 2651, z późn. zm.), przedsiębiorca Maria Krawczyk, prowadząca działalność gospodarczą pod firmą WOMAR Maria Krawczyk w Częstochowie obowiązana jest uiścić ww. kwotę na rachunek Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów: **NBP O/O Warszawa 51 1010 1010 0078 7822 3100 0000** w terminie 14 dni od dnia doręczenia niniejszej decyzji.

Zgodnie z art. 143 ustawy – Kodeks postępowania administracyjnego, wniesienie wniosku o ponowne rozpatrzenie nie wstrzymuje obowiązku uiszczenia opłaty za badania laboratoryjne.

W związku z powyższym Prezes UOKiK orzekł, jak w sentencji.

Pouczenie:

- 1) Na podstawie art. 127 § 3 oraz art. 129 § 2 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. - Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2022 r. poz. 2000, 2185), w związku z art. 26 ustawy z dnia 12 grudnia 2003 r. o ogólnym bezpieczeństwie produktów (Dz. U. z 2021 r. poz. 222), strona postępowania może w terminie 14 dni od dnia doręczenia decyzji, zwrócić się do Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów z wnioskiem o ponowne rozpatrzenie sprawy.
- 2) W przypadku, gdyby strona zamierzała zakwestionować tylko rozstrzygnięcie zawarte w pkt 3 sentencji decyzji, w zakresie nałożonego obowiązku poniesienia opłat za badania laboratoryjne, strona może, na podstawie art. 127 § 3 w zw. z art. 144 oraz na podstawie art. 141 § 2 ustawy – Kodeks postępowania administracyjnego, w związku z art. 26 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, w terminie 7 dni od dnia doręczenia decyzji, zwrócić się do Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów z wnioskiem o ponowne rozpatrzenie sprawy
- 3) Na podstawie art. 52 § 3, art. 53 § 1 i art. 54 § 1 w związku z art. 3 § 2 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. - Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2022 r. poz. 329) strona postępowania może wnieść skargę do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie, za pośrednictwem Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, w terminie 30 dni od dnia doręczenia decyzji, bez skorzystania z prawa do zwrócenia się z wnioskiem o ponowne rozpatrzenie sprawy.

W przypadku skorzystania z uprawnienia wskazanego w pkt 3 niniejszego pouczenia i zakwestionowania rozstrzygnięcia zawartego w pkt 1 lub 2 sentencji decyzji, zgodnie z art. 233 ustawy - Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi w związku z § 2 ust. 1 pkt 2 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 16 grudnia 2003 r. w sprawie wysokości oraz szczegółowych zasad pobierania wpisu w postępowaniu przed sądami administracyjnymi (t.j. Dz. U. z 2021 r. poz. 535), strona postępowania zobowiązana jest uiścić wpis stały, który wynosi 200 zł. W przypadku zakwestionowania rozstrzygnięcia zawartego w pkt 2 sentencji decyzji, zgodnie z art. 233 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. - Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi w związku z § 1 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 16 grudnia 2003 r. w sprawie wysokości oraz szczegółowych zasad pobierania wpisu w postępowaniu przed sądami administracyjnymi, strona postępowania zobowiązana jest uiścić wpis stosunkowy, którego wysokość zależy od wartości przedmiotu zaskarżenia i wynosi odpowiednio:

- a) jeżeli ustalona przez Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów należność pieniężna wynosi do 10 000 zł – 4 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 100 zł;
 - b) jeżeli ustalona przez Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów należność pieniężna opiewa na kwotę ponad 10 000 zł do 50 000 zł – 3 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 400 zł;
 - c) jeżeli ustalona przez Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów należność pieniężna opiewa na kwotę ponad 50 000 zł do 100 000 zł - 2 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 1500 zł.
 - d) Zgodnie z § 5 tego rozporządzenia, wpis uiszcza się gotówką do kasy Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie lub na rachunek bankowy tego Sądu, wskazując tytuł wpłaty oraz rodzaj pisma, od którego wpis jest uiszczany.
- 4) Na podstawie art. 243 § 1 w związku z art. 244 § 1, art. 245 § 1 i art. 246 § 1 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. - Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi stronie postępowania składającej skargę na decyzję Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie przysługuje możliwość ubiegania się o przyznanie prawa pomocy w zakresie całkowitym lub częściowym, na jej wniosek złożony przed wszczęciem postępowania sądowoadministracyjnego lub w jego toku, polegającego na zwolnieniu od kosztów sądowych oraz ustanowieniu adwokata, radcy prawnego, doradcy podatkowego lub rzecznika patentowego. Wniosek ten wolny jest od opłat sądowych. Wymogi formalne

wniosku określone zostały w art. 252 § 1 i § 2 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. - Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi.

- 5) Na podstawie art. 127a § 1 i § 2 ustawy - Kodeks postępowania administracyjnego w trakcie biegu terminu do wniesienia wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy, strona postępowania może zrzec się prawa do wniesienia wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy wobec Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, który wydał decyzję. Z dniem doręczenia Prezesowi Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów oświadczenia o zrzeczeniu się prawa do wniesienia wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy, decyzja staje się ostateczna i prawomocna.

z up. PREZESA
Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów
DYREKTOR
Departamentu Nadzoru Rynku
Katarzyna Bednarz
/podpis elektroniczny/

Otrzymuje:
[xxx]